

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 82/2025
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у извршном поступку, извршног повериоца АА чији је пуномоћник Вук Ранковић адвокат из ..., против извршног дужника Република Србија - Виши суд у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за одлучивање о жалби извршног дужника изјављеној против решења Првог основног суда у Београду ИИ 25207/2024 од 11.12.2024. године.

Образложење

Вишем суду у Београду достављени су списи предмета ИИ 25207/2024 (грешком наведено ИИ 23555/2024), ради одлучивања о жалби извршног дужника изјављеној против решења Првог основног суда у Београду ИИ 25207/2024 од 11.12.2024. године.

Виши суд у Београду је у прилогу акта Гжи 430/25 од 20.03.2025. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби у овој правној ствари. У захтеву је навео да је у том суду достављен спис предмета ИИ 25207/2024 (грешком наведено ИИ 23555/2024) ради одлучивања о жалби извршног дужника (грешком наведено извршног повериоца). Као разлог за делегацију другом суду навео је да је жалба поднета управо оном суду који је странка у поступку – извршни дужник, односно тужени орган Републике Србије, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

По члану 62. став 1. Закона о парничном поступку, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Одредбом става 8. истог члана прописано је да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку, под условима из става 1. овог члана.

Имајући у виду да је против решења којим је одређено извршење, законски заступник извршног дужника Државно правобранилаштво у Београду, изјавило жалбу Вишем суду у Београду, који би требало да одлучује о изјављеној жалби, а који је извршни дужник у предметном поступку, Врховни суд налази да су у овој правној ствари испуњени услови из члана 62. ЗПП, будући да је поступајући суд орган Републике Србије, истовремено странка у парници, због чега постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године..., „Службени гласник РС“ – Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), због чега је Врховни суд одредио Виши суд у Панчеву за одлучивање о изјављеној жалби.

На основу члана 62. став 7. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић